

Consell Tributari

Expedient: 176/8

El Consell Tributari, reunit en sessió de 13 d'octubre de 2008, i coneixent del recurs presentat per G.C., P.E.C.E., S.A., ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a l'efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

1.- El 16 de novembre de 2007, el senyor G.A.G., en nom i representació de G.C., P.E.C.E., S.A., interposa recurs de reposició contra el requeriment d'informació per a l'embargament amb núm. de rebut EX-2007- ..., relatiu a uns deutes en concepte de cànon derivat del conveni amb l'Ajuntament per a la utilització d'infraestructures i edificis municipals amb la finalitat d'instal·lar una xarxa de telecomunicacions, meritat en els mesos d'abril de 2002, juny a desembre de 2003, gener a desembre de 2004 i de 2005, març a desembre de 2006, i gener a abril de 2007; i contra les providències de constreyniment núms. ET-2007- ..., ET-2007- ..., ET-2007- ... y ET-2007- ... pel mateix concepte meritat en els mesos de gener i febrer de 2006 i maig i juny de 2007, respectivament.

2.- El recurrent al·lega falta de notificació dels actes de liquidació del deute i de les anteriors providències de constreyniment, malgrat que tots els seus canvis de domicili es van inscriure al Registre Mercantil i es van comunicar a l'Agència Estatal de l'Administració Tributària; i defectes en la notificació edictal dels esmentats actes, atès que no consta la seva publicació en el taulell d'anuncis de l'Ajuntament de Madrid, municipi en què la seva representada té ubicat el seu domicili, de conformitat amb el que preveu l'art. 59.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, reguladora del règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. Així mateix, invoca la caducitat del procediment de recaptació en via de constreyniment, a l'empara del que preveu l'art. 104.1 de la Llei General Tributària.

3.- Consta a l'expedient que la totalitat dels deutes reclamats han estat ingressats en període executiu.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La qüestió que es planteja en el recurs exigeix determinar si els intents de notificació de les liquidacions i de les providències de constrenyiment realitzats en el passeig C., núm. ..., P..., de Madrid, amb resultat de “desconegut”, eren suficients per donar validesa a la notificació edictal efectuada, atès que l’esmentat domicili és el que figurava en el conveni signat el 27 de maig de 2001, i atesos els successius canvis de domicili de l’entitat recurrent (primer al carrer J.B., núm. ..., ..., i després al carrer Y., núm. ..., ambdós de Madrid), els quals, segons la documentació acompanyada al recurs, van ser comunicats a l’Agència Estatal de l’Administració Tributària i inscrits en el Registre Mercantil en 18 de març de 2003 i 22 de juliol de 2005, i publicats en el Butlletí Oficial del Registre Mercantil en 2 d’abril de 2003 i 8 d’agost de 2005.

Segon.- Aquest Consell Tributari ha vingut aplicant en els seus dictàmens la doctrina del Tribunal Constitucional, recollida per una reiterada jurisprudència, que estableix la improcedència de la pràctica massiva de notificacions a través d’edictes, excepte en el supòsit per al qual està previst en la legislació, atès que les notificacions domiciliàries estan dotades d’una superior força garantidora del dret a la defensa constitucionalment consagrada per oferir la seguretat de la recepció pel destinatari (STC 156/1985, de 15 de novembre). Segons l’esmentat tribunal, de l’art. 24 CE es desprèn que la via de la notificació per anuncis només es pot utilitzar subsidiàriament quan després d’una activitat adequada i suficient indagadora per part de l’Administració no s’ha pogut notificar personalment al deutor. A aquests efectes, perquè procedeixi justificadament la notificació edictal o per anuncis serà necessari que l’Administració acrediti amb la deguda suficiència i segons les circumstàncies, que no ha pogut practicar la notificació personal.

Així doncs, les previsions tant de l’art. 105.6 de la Llei General Tributària de 1963 com de l’art. 112 de la Llei General Tributària vigent, així com de l’art. 59.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, que es refereixen a la inimputabilitat a l’Administració de les causes per les quals no ha estat possible realitzar les notificacions i a la impossibilitat de la notificació personal quan s’ignori el lloc de la notificació com a motius per recorre a la notificació mitjançant anuncis, no concorren en aquest cas, ja que es tracta d’una entitat que era fàcilment localitzable, al constar els seus successius domicilis inscrits en el Registre Mercantil i publicats en el Bolletí Oficial del mateix

Registre, tal com assenyalen les sentències esmentades en el recurs (TS 23-2-1996 y TSJC 16-2-1999 i 13-6-2001).

Tercer.- Per tant, s'ha de concloure que les notificacions efectuades mitjançant edictes, tant de les liquidacions, excepte la del mes d'abril de 2002 que es va notificar correctament en el passeig C., núm. ..., P..., de Madrid, com de les providències de constrenyiment, excepte les aquí recorregudes, no poden considerar-se vàlides, per la qual cosa hauran d'anular-se els actes impugnats, i en conseqüència, procedeix declarar prescrit el dret de l'Administració a exigir el pagament del cànon relatiu al mes d'abril de 2002 i el dret a liquidar el cànon pels mesos de juny a octubre de 2003, a l'haver transcorregut més de quatre anys sense interrupció en la data del recurs des que tals drets van poder exercitar-se, en aplicació de l'art. 2.2 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat per Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, en relació amb els articles 11.2 "in fine" i 15 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, i l'art. 68 de la Llei General Tributària, i hauran de notificar-se les restants liquidacions per al seu pagament en període voluntari.

Quart.- Pel que fa a la pretensió de caducitat, encara que manca ja d'objecte, s'ha de dir que no cabria atendre-la, ja que segons el que disposa l'art. 104.1, últim paràgraf, de la Llei General Tributària, referent al termini per resoldre els procediments: "Resta exclòs del que es disposa en aquest apartat el procediment de constrenyiment, les actuacions del qual es podran estendre fins el termini de prescripció del dret al cobrament".

Por tot això,

ES PROPOSA

ESTIMAR en part el recurs interposat; ANUL·LAR els actes impugnats; DECLARAR la prescripció del dret a exigir el pagament del cànon de referència corresponent al mes d'abril de 2002, així com el dret a liquidar el cànon pels mesos de juny a octubre de 2003; RETORNAR les quantitats ingressades pels conceptes a què es refereixen els actes que s'anul·len, incrementades amb els interessos que legalment procedeixin; i NOTIFICAR les liquidacions del cànon restants per al seu pagament en període voluntari.